

Arrest

nr. 201 016 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Werkhuizenstraat 7
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 3 november 1985. U liep school te Nigeria, en beëindigde er het secundair onderwijs in de loop van het jaar 2002-2003. Nadien studeerde u de opleiding 'Banking and finance' aan de Lagos state university, een opleiding die u beëindigde in het jaar 2014. U werkte nadien steeds in de familiezaak, die elektronica verkocht. Sinds 1 februari 2015, huurde u ook een appartementje te Onitsha, waar u soms zou verblijven, daar u zich aangesloten had bij de beweging 'Indigenous People of Biafra' [verder: IPOB].

Op 9 februari 2016 nam u deel aan een protestactie van IPOB te Aba, en op 30 en 31 mei 2016 nam u deel aan een protestactie van IPOB te Onitsha, in het kader van de jaarlijks herdachte 'Remembrance Day'. Wanneer u in oktober 2016, samen met vier andere personen, op weg was naar een manifestatie te Aba, werd jullie wagen in de deelstaat Imo door de politie tegengehouden. Daar jullie gekleed waren in de kleuren van de Biafra-vlag, en vlaggen bij zich hadden, werden jullie gearresteerd. U werd vastgehouden gedurende 5 dagen, u werd gemarteld, en ze dreigden ermee dat, indien jullie nog eens zouden worden opgepakt, jullie gedood zouden worden. U diende nadien nog meermaals te vluchten voor de politie, en er kwamen personen naar uw familiaal huis te Lagos, op zoek naar u. U besloot, hierin gesteund door uw familie, dat u uit veiligheidsoverwegingen Nigeria moest verlaten. Nadat u een nieuw Nigeriaans paspoort verkreeg, vroeg u – met behulp van een smokkelaar – een visum aan. Op 26 mei 2017 verliet u, samen met de smokkelaar, Nigeria per vliegtuig. Hoewel u dacht dat u op weg was naar de Verenigde Staten, kwamen jullie uiteindelijk op 27 mei 2017 in België aan, waar de smokkelaar uw paspoort afnam, en u zei uw plan te trekken, en een vluchtelingenkamp te zoeken. U diende op 2 juni 2017 een asielaanvraag in te België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste dient opgemerkt dat u er allesbehalve in slaagde nog maar enigszins aannemelijk te maken dat u gezocht zou worden door de Nigeriaanse autoriteiten en voorafgaand aan uw vertrek gedurende 5 dagen te zijn vastgehouden door de Nigeriaanse politie.

U verklaarde dat u Nigeria op 26/05/2017 verliet met uw eigen paspoort, op uw eigen naam, met daarin een geldig visum – u weet niet van welk land dit visum was (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, 6 en 7). Volgens de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier, betrof het een visum om naar Griekenland te reizen, dat afgeleverd werd op 3/05/2017, geldig van 10/05/2017 tot 31/05/2017. Het paspoort die u hiertoe gebruikte werd afgeleverd op 31/03/2017 (zie visuminformatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd waar u heen ging om uw paspoort te bekomen, antwoordde u dat u daartoe naar de immigratiedienst te Abuja ging, u er gewoon een foto diende af te geven, en weer vertrok (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet meer hoelang u diende te wachten op de aflevering van uw paspoort. Gevraagd hoe alles verliep op de luchthaven te Abuja, verklaarde u dat de smokkelaar die u begeleidde, u de weg toonde. Gevraagd of uw paspoort met visum er gecontroleerd werd, antwoordde u bevestigend. U verklaarde dat de smokkelaar naast u stond bij de paspoortcontrole in de luchthaven, en alles vlot verliep (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde eveneens dat u op heden nog steeds gezocht wordt in Nigeria, en er 'mensen' van de Nigeriaanse overheid reeds naar uw familiaal huis gingen, om u te zoeken (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaarde tevens dat u ook gezocht werd in Nigeria voorafgaand aan uw vertrek uit het land, en ze u kwamen zoeken bij u thuis, omdat u 'lid zou zijn van de Biafra' (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat de Nigeriaanse overheid zich schuldig maakt aan geheime ontvoeringen en moorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe het komt dat, gezien uw verklaringen dat u gezocht werd door de Nigeriaanse overheid, u wél nog een paspoort kon verkrijgen, en zonder problemen Nigeria via de luchthaven kon verlaten, antwoordde u dat u niet zeker bent wie naar u zoekt, maar u er wel zeker van bent dat het de Nigeriaanse overheid is, en deze kan oproepen om uit te kijken naar uw persoon. Gevraagd waarom – indien dit zo zou zijn – diezelfde overheid u dan wel nog een nieuw paspoort afleverde, antwoordde u het ook niet te weten, dat ze uw naam misschien niet kennen, en de mensen die bij de immigratiedienst werken, u misschien niet kennen. Deze verklaringen zijn allermindst aannemelijk en weten geenszins te overtuigen. Immers, indien u werkelijk danig gevisieerd zou zijn geweest door de Nigeriaanse overheid, dat anonieme overheidsagenten u zouden komen zoeken thuis om u te ontvoeren of te vermoorden, is het in het geheel niet aannemelijk, noch geloofwaardig, dat de Nigeriaanse overheidsdiensten u op 31 maart 2017 nog een nieuw paspoort zouden afleveren, waarmee u nadien zonder enig probleem Nigeria kon verlaten via de internationale luchthaven te Abuja. **Deze vaststelling doet volledig afbreuk aan uw bewering dat u voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria door de Nigeriaanse overheid werd gezocht, en ze u op heden nog steeds zouden zoeken.** U aan het einde van het gehoor voor het CGVS nogmaals geconfronteerd met de bizarre vaststelling dat u, ondanks uw bewering dat u in Nigeria door de overheid werd gezocht, probleemloos het land per vliegtuig, met uw eigen paspoort, kon verlaten, antwoordde u dat u

'misschien gewoon geluk had', en het waarschijnlijk enkel 'speciale personen' zijn die u zoeken. **Deze verklaringen overtuigen niet.**

U verklaarde dat u samen met 4 anderen op 17/10/2016, wanneer jullie in een minibus op weg waren naar Aba om er deel te nemen aan een protestactie, gearresteerd werden door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat jullie vastgehouden werden, en ze jullie zeiden dat, indien jullie nog eens gevat zouden worden, dat jullie dood zou betekenen. Gevraagd hoelang jullie vastgehouden werden, antwoordde u 5 dagen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u van iets werd beschuldigd, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat een ander lid [van IPOB] jullie op borgtocht vrij wist te krijgen. U voegde eraan toe dat jullie gemarteld werden, en herhaalde dat jullie gezegd werd dat, indien jullie nog eens gevat zou worden, jullie 'eraan zouden zijn'. Gevraagd wie de 4 andere personen waren die samen met u gevat werden, antwoordde u 'U.', 'I.', 'N.', en 'S.'. U weet niet hoeveel de borgsom bedroeg. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) verklaarde gearresteerd te zijn op 26/10/2016 (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 1 en 5), antwoordde u simpelweg bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 22), en merkte u niet eens op dat dit tegenstrijdig is aan uw eerdere verklaring tijdens het gehoor voor het CGVS, namelijk dat u op 17/10/2016 werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U aan het einde van het gehoor voor het CGVS opnieuw gevraagd naar de namen van de andere personen met u wie u – beweerdelijk – samen gearresteerd werd, kon u zich plots nog maar 3 van de 4 namen herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). **Deze vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerd arrestatie en detentie van 5 dagen te Nigeria. Er kan aan deze verklaringen dan ook geen enkel geloof worden gehecht.**

Ten tweede dient opgemerkt dat u er allesbehalve in slaagde nog maar enigszins aannemelijk te maken dat u in Nigeria actief zou zijn geweest voor de beweging IPOB, noch dat u er deelgenomen zou hebben aan de door u vermelde protesten.

U verklaarde op 14/01/2015 lid te zijn geworden van de beweging IPOB (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde lid te zijn geworden in het jaar 2005, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat u lid werd in het jaar 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Gevraagd of dit dan een fout betreft, antwoordde u bevestigend.** Later tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd waarom u tot het jaar 2015 wachtte om lid te worden van IPOB, antwoordde u – nadat de vraag u herhaald diende te worden – vaagweg dat u reeds in 2005 'Biafra wou zijn', maar u pas in 2015 een serieus lid werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u voorheen dan geen serieus lid was, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u toen niet deelnam aan activiteiten en samenkomsten, en u pas later een actief lid werd. **Gevraagd of u dan al lid was sinds het jaar 2005, of niet, antwoordde u bevestigend dat u toen reeds lid was, maar niet vaak aan activiteiten deelnam.**

Uw verklaringen zijn manifest tegenstrijdig. Immers, bij aanvang van het gehoor voor het CGVS ontkende u nog in het jaar 2005 lid te zijn geworden – zoals geschreven stond in het verslag van uw gehoor voor de DVZ – en stelde u dat dit een fout moet betreffen. Dat u dan na de pauze in het gehoor voor het CGVS, plots oppert dat u eigenlijk wel al lid was in het jaar 2005, maar 'niet erg serieus', overtuigt niet en doet enkel ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerd activisme in het kader van de Biafraanse onafhankelijkheidsstrijd.

Gevraagd of er naast de beweging IPOB, nog andere bewegingen, partijen of organisaties zijn die strijden voor een onafhankelijk Biafra, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of er dan enkel de beweging IPOB is, antwoordde u bevestigend. Nogmaals, ter bevestiging, gevraagd of IPOB de enige beweging is die voor een onafhankelijk Biafra strijdt, antwoordde u andermaal bevestigend. Gevraagd wie de beweging heeft opgericht, antwoordde u Ojukwu Emeka (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer hij IPOB oprichtte, antwoordde u dat dit in 1967 was, en maakt u plots tóch gewag van een andere organisatie – met name de organisatie 'MASSOB' ['Movement for the Actualisation of the Sovereign State of Biafra']. U voegde eraan toe dat er eerst MASSOB was, en later IPOB. Gevraagd of deze bewegingen, hetzelfde zijn, dan wel verschillend, verklaarde u dat het hetzelfde is maar ze enkel een andere leider hebben, en voegde u er nogmaals aan toe dat Emeka Ojukwu de beweging IPOB stichtte (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of er dan geen verschillen bestaan tussen de bewegingen IPOB en MASSOB, antwoordde u dat het enige verschil erin bestaat dat ze verschillende leiders hebben. Gevraagd bij welke beweging u zich aansloot in 2005, antwoordde u dat dat IPOB was, en voegde u eraan toe dat ze toen nog samen waren met MASSOB (zie gehoorverslag CGVS, p. 19).

Gevraagd of u in 2005 lid werd van IPOB of van MASSOB, antwoordde u ontwijkend [en foutief, cf. infra] dat dat hetzelfde is. Gevraagd welke de naam was van de beweging waarvan u in het jaar 2005 lid werd, antwoordde u uiteindelijk MASSOB. Gevraagd sinds wanneer de beweging MASSOB bestaat, antwoordde u sinds 1967. Gevraagd sinds wanneer de beweging IPOB bestaat, antwoordde u 'hetzelfde' [doelend op het jaartal 1967]. Ter bevestiging gevraagd of IPOB dan al bestaat sinds 1967, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of die naam – IPOB – toen al werd gebruikt, verklaarde u te denken van niet. Nogmaals gevraagd sinds wanneer IPOB dan bestaat, antwoordde u volledig naast de kwestie door de afkorting van dit acroniem te geven, en nogmaals foutief te stellen dat IPOB en MASSOB hetzelfde zijn, en het enige verschil hun leider is. Gevraagd wanneer de leider van IPOB – Nnamdi Kanu – de beweging stichtte, antwoordde u – nadat de vraag u herhaald diende te worden – opnieuw vaagweg en ontwijkend, dat 'Biafra in 1967 begon', en IPOB en MASSOB maar namen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U gesteld dat u zelf zei dat de naam IPOB in 1967 nog niet bestond, en opnieuw gevraagd sinds wanneer de beweging IPOB dan wel bestaat, verklaarde u dat de beide namen [IPOB en MASSOB] al bestonden vanaf het begin, en dat hetzelfde is. Ter bevestiging gevraagd of de beweging IPOB dan al bestond in 1967, antwoordde u bevestigend.

Uit bovenstaande verklaringen komt duidelijk en ondubbelzinnig naar voren dat u geen enkele kennis heeft wat betreft de beweging waarvan u beweerdelijk lid bent. Immers, de beweging IPOB werd pas opgericht in het jaar 2012 door Nnamdi Kanu, nadat deze de beweging MASSOB verliet omwille van ideologische meningsverschillen betreffende de wijze waarop het onafhankelijk Biafra in ere hersteld kan worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De beweging MASSOB werd in het jaar 1999 opgericht. Uw manifest onvermogen om het verschil tussen beide bewegingen te duiden, en uw ronduit foutieve verklaringen dat beide bewegingen reeds bestonden sinds het jaar 1967, is dermate frappant dat er verder fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen lid te zijn geweest van de beweging IPOB en/of MASSOB.

Uw verklaringen betreffende de protestacties waaraan u beweerdelijk te Nigeria zou hebben deelgenomen, zijn eveneens volkomen ongeloofwaardig. Immers, u verklaarde dat u deelnam aan een protestactie te Onitsha op 30 en 31 mei 2016, alsook aan een protestactie te Aba op 9 februari 2016 (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd naar het protest te Onitsha, verklaarde u dat het toen 'Remembrance Day' was, en de protesten plaatsvonden op 30 en 31 mei 2016. Gevraagd of u nog aan andere protesten deelnam, noemde u enkel het protest te Aba op 9 februari 2016. Gevraagd wat er gebeurde op 9 februari 2016 te Aba, verklaarde u dat het er erg bloedig aan toe ging, de politie wapens had, en ze met scherp schoten op de protestanten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U gewezen op uw verklaringen afgelegd voor de DVZ, waar u enkel vermeldde deel te hebben genomen aan een optocht te Aba op 30 mei 2016, antwoordde u – vaagweg en tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – dat u aan veel protesten deelnam. U erop gewezen dat u eerder tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde op 30 mei 2016 te hebben deelgenomen aan de protestactie te Onitsha, antwoordde u ontwijkend en vaagweg dat er 'zoveel protesten' zijn. U erop gewezen dat het dezelfde dag betreft, en gevraagd aan welk protest u toen deelnam, verklaarde u opnieuw vaagweg dat jullie deelnemen aan meerdere protesten. U gesteld dat u toch maar op 1 plaats tegelijk aanwezig kan zijn, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u deelnam te Onitsha. Gevraagd hoe het dan komt dat u tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde dat u op 30 mei 2016 deelnam aan het protest te Aba, verklaarde u plots – geenszins geloofwaardig – dat u 's morgens in Abia was en u dan naar Onitsha ging. Wat betreft de protestactie te Onitsha, verklaarde u dat de mensen aan het zingen en protesteren waren, en het leger plots kwam, en begon te schieten, zowel op 30 als 31 mei (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd wanneer het leger er aankwam, stelde u dat dit op de 30e was. Gevraagd wanneer de manifestatie te Onitsha op 30 mei begon, en waar er verzameld werd, verklaarde u dat er in de kerk werd verzameld, en het leger daarheen kwam en mensen dood schoot (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaarde dat het leger deze kerk binnenviel in de avond van de 30e mei, en de nacht van 30 op 31 mei, en ze ook huizen van activisten binnenvielen. Gevraagd of er dan gewoon geprotesteerd kon worden in de loop van 30 mei zelf – de 'Remembrance day' – antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat jullie al geprotesteerd hadden, 'alles deden, met de vlaggen', en ze dan gewoon begonnen te schieten (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd wanneer ze begonnen te schieten, antwoordde u 's avonds, in de kerk. Gevraagd of ze het protest dan voorheen gewoon lieten begaan, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat 'jullie jullie ding deden', en ze 's avonds binnen vielen. Gevraagd waarom de Nigeriaanse autoriteiten dit protest gewoon lieten begaan om dan pas achteraf in te grijpen, antwoordde u vaagweg 'dat ze het zo doen', 'ze mensen bang willen maken'.

Ter bevestiging gevraagd of de 'Remembrance day' dan gewoon normaal verliep op 30 mei, en er geen incidenten plaatsvonden voordat het leger de kerk binnenviel, antwoordde u bevestigend dat alles normaal volgens plan verliep.

*Bovenstaande verklaringen betreffende de protestacties te Onitsha op 30 mei 2016, doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan deze deelgenomen te hebben. Immers, u heeft er overduidelijk geen weet van, van wat er te Onitsha gebeurde op 29 en 30 mei 2016. De door u vermelde inval in de kerk door het Nigeriaanse leger, gebeurde niet in de nacht van 30 op 31 mei 2016 zoals u stelde, maar gebeurde op 29 mei 2016, net om de manifestatie van IPOB, die op 30 mei 2016 gehouden zou worden, te verhinderen. In de nacht van 29 op 30 mei viel het leger een kerk binnen waar IPOB-leden overnachtten, en vielen ze huizen binnen. In de ochtend van de 30e mei, zouden opnieuw een 20-tal manifestanten beschoten zijn, gedurende de hele dag bleef het geweld oplaaien, en werd de manifestatie met harde hand, en gewapend, neergeslagen. **Dit blijkt ondubbelzinnig uit alle artikels die over deze manifestatie verschenen, alsook uit het onderzoek ter plekke vanwege de NGO 'Amnesty International', die het gebruikte geweld tegen de manifestanten sterk veroordeelde. Het geweld tegen de manifestanten begon in de nacht van 29 op 30 mei, de nacht voorafgaand aan de manifestatie op 30 mei 2016, met de intentie om de manifestatie door IPOB, op 30 mei 2016 te verhinderen (zie rapport "Nigeria: Killing of unarmed pro-Biafra supporters by military must be urgently investigated" - Amnesty International, 10/06/2016). Tijdens de manifestatie op 30 mei 2016 werd voorts opnieuw met scherp geschoten op de betogers. Uw verklaringen, namelijk dat het Nigeriaanse leger de kerk en de huizen pas binnenviel in de nacht van 30 op 31 mei, en de manifestatie op 30 mei zelf 'normaal en volgens plan' verliep, tonen overduidelijk aan dat u er geen flauw benul van heeft van wat er zich te Onitsha afspeelde, en u daar geenszins aanwezig was. Deze vaststelling doet verder ook ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerd activisme voor de beweging IPOB in het algemeen.***

Wat betreft de foto's die u neerlegde, waarop u te zien valt bij een protestactie bij de Nigeriaanse ambassade te Brussel, dient opgemerkt dat deze bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. U verklaarde dat andere deelnemers aan deze protestactie foto's namen, en u deze nadien van de andere leden kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde dat de leider van deze protestactie – een zekere K.O. – sprak met een vertegenwoordiger van de Nigeriaanse ambassade, en de ambassade het zou rapporteren aan de Nigeriaanse regering. U verklaarde verder dat de Nigeriaanse autoriteiten niet alle deelnemers aan deze protestactie kennen, maar enkel de leider, K.O.. Deze verklaringen in gedachte, kan er enkel geconcludeerd worden dat uw deelname aan deze protestactie, geenszins enige vrees in uw hoofde constitueert, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts dient opgemerkt dat – gezien het geheel aan bovenstaand vaststellingen – geenszins aangenomen kan worden dat uw deelname aan deze protestactie, en uw beweerd contact met leden van de Nigeriaanse diaspora die aan dit protest deelnamen, zou voortkomen uit een oprechte betrokkenheid bij de strijd voor een onafhankelijk Biafra, maar veeleer lijkt voort te komen uit zuiver opportunistische beweegredenen, ten einde de door u naar voren geschoven asielmotieven te schragen.

Er dient geconcludeerd dat u geenszins aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De door u neergelegde foto's van de slachtoffers die vielen te Onitsha, foto van protest te Aba, en foto van Nndami Kanu, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Het door u neergelegd artikel 'Nigeria: At least 150 peaceful pro-Biafra activists killed in chilling crackdown' wijzigt evenmin enige van bovenstaande vaststellingen. Daarenboven dient opgemerkt dat dit artikel de beschikbare informatie van het CGVS enkel bevestigt – indien u zich de moeite had getroost het ook zelf eens te lezen, had u immers kunnen opmerken dat ook in dit artikel verwezen wordt naar het reeds genoemde rapport vanwege Amnesty International betreffende de gebeurtenissen te Onitsha op 29 en 30 mei, en er uitgelegd wordt dat het Nigeriaanse leger reeds op 29 mei de kerk en huizen te Onitsha binnenviel, en op 'Remembrance Day' zelf met scherp op mensen schoot op verschillende locaties te Onitsha. Deze vaststellingen bevestigen enkel de zuiver opportunistische aard van uw beweegredenen voor het neerleggen van dit artikel – u heeft het klaarblijkelijk zelf niet eens gelezen, tot daar uw beweerde 'interesse' in de strijd voor Biafra, en 'medelijden' met uw 'broeders in Biafra'. De door u neergelegde foto's van uw aanwezigheid bij een protest aan de Nigeriaanse ambassade te Brussel, werden hierboven reeds besproken.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, dienen volgende vaststellingen gedaan. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 november 2017 een schending aan van "Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen"; "Artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"; "Artikelen 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"; "Artikel 2 en 3 van de wet van 7 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen".

Het verzoekschrift betoogt dat de bestreden beslissing voorbijgaat aan de vaststaande realiteit, "het feit dat de Nigeriaanse overheid internationaal er bekend voor staat partizanen van de Biafraanse onafhankelijkheidsstrijd met de harde hand aan te pakken en op te pakken, te vervolgen, te ontvoeren, op te sluiten en zelfs te liquideren".

Het verzoekschrift herneemt dat "verzoeker, gelet op het risico die hij liep blootgesteld te worden aan bovenvermelde vervolgingen als fervente aanhanger van de Biafraanse onafhankelijkheidsstrijd Nigeria heeft dienen te ontvluchten."

Volgens verzoeker gaat de commissaris-generaal voorbij aan "de finaliteit van de verklaringen voor DVZ enkel bedoeld is als hulpmiddel, een voorafgaand advies, een instrument ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek door de Commissaris-generaal. Weliswaar werd van verzoeker verwacht dat hij zo nauwkeurig mogelijk alle elementen zou weergeven, doch er werd niet verwacht dat hij reeds alle details zou weergeven. Bovendien stelt verzoeker dat de verklaringen afgelegd tijdens zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal op 03.10.2017 primeren op de verklaringen die hij voordien had afgelegd voor de Dienst vreemdelingenzaken."

Het verzoekschrift stelt dat de verklaringen van verzoeker in verband met zijn aansluiting en sympathie voor de Biafraanse onafhankelijkheidszaak oprecht en aannemelijk zijn. Zo stelt verzoeker doorheen zijn verklaringen uiteengezet te hebben dat de Biafraanse onafhankelijkheidsstrijd reeds terug gaat tot 1967 en dat er doorheen de jaren verschillende organisatie in Biafra de onafhankelijkheidsstrijd genegen zijn, maar dat zij verschillende leiders hebben.

Verzoeker herneemt en verduidelijkt zijn verklaringen in het verzoekschrift:

“Zelf heeft verzoeker verklaard zich aangesloten te hebben bij de beweging IPOB (Indigenous People of Biafra) sedert 14 januari 2015 actief lid te zijn. Voordien was verzoeker geen actief lid, enkel sympathisant daar hij niet deelnam aan de activiteiten. Voorts verklaarde verzoeker als actief lid van IPOB deel te hebben genomen aan manifestaties en protestacties georganiseerd door IPOB op 9 februari 2016 te Aba en te Onitscha tussen van 29 mei tot 31 mei 2016.

Verzoeker verklaarde dat de Remembrance day en protestactie van eind mei 2016 door de politie met de harde hand werd neergeslagen. De oproerpolitie de kerk binnenviel en veel demonstranten doodschoot. Dat verzoeker, ter staving van zijn verklaringen een artikel had neergelegd waarin vermeld staat dat het leger de kerk binnen viel op 29 mei 2016 en demonstranten dood had geschoten. Dat inderdaad de datum van 29 mei 2016 dient weerhouden te worden als datum van de afslachting van onschuldige sympathisanten van de onafhankelijkheidszaak en niet 30 mei 2016, zoals blijkt uit het artikel.

De druppel die de emmer deed overlopen voor verzoeker en voor hem duidelijk werd dat het menens was om Nigeria te verlaten, was zijn arrestatie op 17.10.2017. Verzoeker was samen met 4 medestanders S., I., N. en U. op weg naar Aba om er te manifesteren. Daar ze Biafraanse attributen en vlaggen bij zich hadden, werd de snel de link gelegd met de Biafraanse zaak. Verzoeker en zijn kompanen werden opgepakt en gedurende vijf dagen gemarteld en met de dood bedreigd. Gelukkig had een ander lid op borgtocht vrij kunnen krijgen.

Vanaf oktober 2016 heeft verzoeker moeten vaststellen dat er anonieme personen bij hem thuis langs kwamen die hem zochten omwille van zijn activiteiten met de Biafraanse zaak. Verzoeker was derhalve zeer zeker van het feit dat deze anonieme personen uitgestuurd werden door de Nigeriaanse overheid. Daar hij ook weet heeft dat de Nigeriaanse overheid zich schuldig maakt aan ontvoeringen en liquidaties van sympathisanten van de aanhangers van de Biafraanse onafhankelijkheidsbeweging, heeft hij alles aan gedaan om een paspoort aan te vragen bij de immigratiedienst, alvorens zijn naam nationaal werd geseind. Verzoeker heeft aldus een paspoort aangevraagd bij de immigratiedienst en heeft met behulp van een smokkelaar met zijn eigen paspoort voorzien van een visum enkel en alleen dankzij de connecties van de smokkelaar Nigeria kunnen verlaten. Verzoeker werd uiteraard gezocht door de Nigeriaanse overheid voor zijn vertrek, maar werd niet gevat, mede dankzij de connecties van smokkelaar die hij ingeschakeld heeft en hem begeleid heeft op de luchthaven en in het vliegtuig om Nigeria te kunnen ontvluchten.

De verklaringen van verzoeker in verband met zijn activisme binnen de IPOB, zijn arrestatie en detentie op 17.10.2017 aangevuld met stavingsstukken die hij heeft toegevoegd zijn aannemelijk en tonen aan dat hij nog steeds het voorwerp maakt van vervolgingen in Nigeria.

Zo heeft verzoeker in Brussel deel genomen aan de protest actie voor de Nigeriaanse ambassade in Brussel. Dat het niet uitgesloten is en hoogst waarschijnlijk dat de Ambassade deze protestactie rapporteert aan de Nigeriaanse autoriteiten samen met foto's van de deelnemers en dat verzoeker formeel herkent zou worden door de Nigeriaanse autoriteiten in Nigeria.

Het verzoekschrift besluit dat verzoeker dan ook terecht vreest *“vermoord te worden in geval van terugkeer naar Nigeria of blootgesteld te worden aan willekeurig geweld van onder ander groepen als Bokoharam.”.*

Verzoeker vraagt de *“bestreden beslissing van Het Commissaris-generaal te herzien en opnieuw wijzende;*

verzoekende partij de status van vluchteling toe te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart Nigeria te zijn ontvlucht omwille van zijn problemen met de Nigeriaanse autoriteiten, die hem viseerden om zijn activisme.

2.3.2. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de verklaringen voor de DVZ bedoeld zijn "*als hulpmiddel, een voorafgaand advies, een instrument ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek door de Commissaris-generaal*", dat er niet verwacht wordt dat verzoeker reeds alle details zou weergeven en dat de verklaringen afgelegd tijdens zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal primeren op de verklaringen die hij voordien had afgelegd voor de Dienst vreemdelingenzaken. Verzoeker werd bij het invullen van de vragenlijst erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers opmerking komt dus voor als een *post factum* bewering, is niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig. Bovendien steunt de bestreden beslissing niet enkel op tegenstrijdige verklaringen maar ook op verzoekers onbekendheid met de politieke beweging en hun acties.

2.3.3. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas, nu (i) verzoeker Nigeria per vliegtuig met zijn eigen paspoort – uitgereikt door de Nigeriaanse overheid op 31 maart 2017 (zie informatie in het administratief dossier) kon uitreizen, wanneer verzoeker beweerdelijk reeds geïnterviewd werd – (gehoorverslag van het CGVS van 3 oktober 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 6), wat niet te rijmen valt met zijn beweringen dat hij gerechtelijk gezocht zou worden door de Nigeriaanse autoriteiten (CGVS-verslag, p. 5); (ii) verzoekers verklaringen aangaande zijn beweerdelijke arrestatie en detentie van vijf dagen dermate tegenstrijdig en vaag zijn dat niet kan aangenomen worden dat deze verklaringen op waar gebeurde ervaringen berusten (vragenlijst CGVS, punten 3.1 en 3.5; CGVS-verslag, p. 15, p. 16, p. 20, p. 25); (iii) verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij in Nigeria actief was voor de beweging IBOP, nu hij wisselende en zeer uiteenlopende (sedert 2005 of 2015) verklaringen aflegt aangaande het begin van zijn lidmaatschap bij IBOP (vragenlijst CGVS, punt 3.5 ; CGVS-verslag, p. 4, p. 5, p. 19) en hij geheel onwetend is over de beweging zelf waarvan hij beweerdelijk lid is (CGVS-verslag, p. 10, p. 13, p. 14, p. 19, p. 20; zie informatie administratief dossier); (iv) verzoeker niet aannemelijk maakt te hebben deelgenomen aan de protestactie te Aba op 9 februari 2016 (CGVS-verslag, p. 12, p. 18) en zijn nalatigheid dit aan te geven bij de Dienst Vreemdelingenzaken de waarachtigheid ervan ondergraaft; (v) het geheel ongeloofwaardig is dat verzoeker zou hebben deelgenomen aan de protestactie te Onitsha op 30 en 31 mei 2016 aangezien zijn versie over het verloop van dit protest (CGVS-verslag, p. 18, p. 21, p. 22) niet overeenstemt met de informatie in het administratief dossier aangaande dit protest. Aangezien deze vele vaststellingen over essentiële punten uit verzoekers asielrelaas kan slechts afgeleid worden dat verzoekers beweerdelijke politieke leven niet waarachtig is.

2.3.4. Wat betreft de door verzoeker neergelegde foto's, waarop hij te zien valt bij een protestactie bij de Nigeriaanse ambassade te Brussel (CGVS-verslag, p. 13), benadrukt de Raad dat er dient op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.3.5. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Nigeria problemen zou kennen omwille van het feit dat hij deelnam aan een protestactie bij de Nigeriaanse ambassade te Brussel. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nigeriaanse autoriteiten stond omwille van zijn vermeende lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Nigeriaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. Daarenboven stelde verzoeker zelf dat de Nigeriaanse autoriteiten niet alle deelnemers aan deze protestactie kennen, maar enkel de leider (CGVS-verslag, p. 25). Hoe dan ook is het evenmin ernstig de Nigeriaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Nigeriaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenten van de Nigeriaanse staat.

2.3.6. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvragen niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

De door verzoeker neergelegde foto's van de slachtoffers die vielen te Onitsha, de foto van het protest te Aba, en foto van Ndamani Kanu (de stichter van IPOB), kunnen noch verzoekers aanwezigheid bij het protest, noch zijn lidmaatschap bij IPOB aantonen.

Het artikel "*Nigeria: At least 150 peaceful pro-Biafra activists killed in chilling crackdown*", dat overigens de informatie in het administratief dossier bevestigt, kan evenmin verzoekers persoonlijke vrees aantonen.

2.3.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvragen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Op basis van de “COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram” van 12 april 2016 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied in het zuiden van Nigeria, vanwaar hij afkomstig. Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in het zuiden van Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK